

ikke behøves mere end een over $\frac{1}{3}$ af de afgivne Stemmer — er i Stand til at hindre Gennemførelsen af saadanne Ændringer, som Loven foreskriver, og derved fremtvinge Selskabets Likvidation, eller ogsaa som Betingelse for sin Tilslutning til Ændringernes Gennemførelse kan kræve visse Indrømmelser enten af Bestyrelsen eller af Aktionærernes Majoritet. Det er klart, at et saadant Misbrug af Lovens Bestemmelse maa Staaen søge at afværge, og Lovforslaget her gaar derfor ud paa følgende: Hvis Gennemførelse af de Ændringer, som Loven paa byder, ikke har kunnet finde Sted, fordi de ikke har kunnet opnaa det vedtægtsmæssig fornødne Stemmetal paa Generalforsamlingen, skal Bestyrelsen være bemyndiget til gyldigt at vedtage saadanne Ændringer, der af Handelsministeren godkendes som fornødne for at bringe Selskabets Statutter i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter, alt dog under den Forudsætning, at der ikke paa Generalforsamlingen mod disse Ændringer er afgivet saa mange Stemmer, som vilde kunne beslutte Selskabets Likvidation ad normal Vej.

De foreliggende Forhold nødvendiggør en Lovbestemmelse som denne, og jeg tør haabe, at den vil finde Tilslutning hos det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu remsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 383).

Sagen sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: Vort Partis sædvanlige Ordfører, det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), er i Dag paa Grund af Frederikshavns Jubilæumsfest forhindret i at være til Stede her, og derfor skal jeg sige nogle faa Ord om det foreliggende Lovforslag.

Det er en Selvfølge, at jeg kan begynde med at udtale Tilfredshed med, at der nu igen i Aar foreligger til Behandling et Forslag om en midlertidig Forhøjelse af Statsbanetaksterne, thi det er bekendt nok, at Venstre allerede paa et

tidligt Tidspunkt har henvist til Nødvendigheden eller Ønskeligheden af en Forhøjelse af disse Takster. Vi kan ikke erkende det rigtige i, at medens man ellers overalt har maattet forhøje Betalingen for en lang Række af Ydelser saavel af private som af Samfundet, er man for Statsbanernes Vedkommende i lang Tid blevet ved at holde de gamle Betalingssatser. Det er bekendt nok — og det fremgaar for øvrigt af de Oplysninger, der ledsager Lovforslaget —, at i vore to Nabolande har man allerede paa et meget tidligere Tidspunkt indset det rigtige, ja nødvendige i at forhøje Statsbanetaksterne, og det havde sikkert været rigtigt, om Regeringen her ligeledes meget tidligere havde taget Initiativet til en Forhøjelse af vore Statsbanetakster. Først i Fjor fik vi en midlertidig Forhøjelse, et procentvis Tillæg, som kun gælder til Udgangen af indeværende Kalenderaar. Allerede den Gang havde Venstre ønsket, at man skulde gaa til en endnu større Forhøjelse af Taksterne, men paa den anden Side erkender vi, at en procentvis Forhøjelse har sine svage Sider, og at det navnlig, naar der er Tale om en ret betydelig Forhøjelse, ikke vil være rigtigt at vælge en procentvis Forhøjelse af de tidligere Takster. Det er derfor klart, at vi, naar man nu skal foretage en yderligere Forhøjelse, er enige i, at det vil være rigtigt, som den højtærede Minister foreslaar, at foretage en saadan Forandring, at man baade forhøjer det, man plejer at kalde Grundtaksterne, og de Tillæg, der skal gives for Afstandene, altsaa tager hele Statsbanetakstloven op til Revision. Det havde, som sagt, i høj Grad været ønskeligt, om man tidligere havde bestemt sig til en Forhøjelse. Jeg tør jo ikke gaa ud fra, at den højtærede Minister eller Administrationen i det hele nu vil erkende — i alt Fald sige —, at det havde været rigtigt, om man var begyndt paa et tidligere Tidspunkt, men jeg er tilbøjelig til at tro, at Befolkningen i Almindelighed vil mene, at det varede alt for længe, inden man bestemte sig til en Forhøjelse af Statsbanetaksterne. Hvis det nu viser sig vanskeligt at komme saa højt op, som man burde, skyldes det i Virkeligheden den Omstændighed, at det altid vil forekomme uheldigt paa een Gang at gennemføre en meget stærk Forhøjelse. Den Form, man har anvendt i vore Nabolande, hvor man i 1915 begyndte med en mindre Forhøjelse og har forhøjet adskillige Gange senere, vilde sikkert have været mere til-